

předpoklad není splněn. Žalobkyně doličuje ovšem, že pracovala jako dělnice u firmy R., u kteréž i žalovaní byli zaměstnáni jako políři, a že utrpěla úraz pro nedostatek potřebných bezpečnostních opatření ve smyslu § 1157 obč. zák. Kdyby žalobkyně uplatňovala nárok proti firmě R., byla by opodstatněna příslušnost pracovního soudu, ježto povinnost uložená zaměstnavateli § 1157 obč. zák. tvoří část služební smlouvy a proto by šlo o náhradní nárok vyvozovaný z porušení této smlouvy (§ 2 c) cit. zák.). Vytýká-li se však žalovaným jako polírům firmy, že nedbali bezpečnostních ohledů, nelze o tom mluvit, že z vlastního pracovního poměru, smlouvou s firmou R. založeného, proti žalobkyni byli povinni k plnění, a žalobkyně nemůže uplatňovaný nárok opírat o tento pracovní poměr, ani o svůj vlastní pracovní poměr, nýbrž jen o ustanovení třicáté hlavy občanského zákoníka o náhradě škody. K projednání takových sporů jsou však věcně příslušné řádné soudy.

Čís. 13454.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Kdo převzal obchodní podnik jest oprávněn uváděti to v inserátech, třebaže nepřevzal firmu.

(Rozh. ze dne 13. dubna 1934, Rv II 179/32.)

Žalovaný Otmar V. převzal od Evžena Š-a jako celek obchodní podnik pro malbu na skle. Žalobce, bývalý dílovedoucí u firmy Š., zařídil si sklářský závod v témž místě. Žalovaný inseroval svůj závod v časopisech jako dřívější závod E. Š. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném, by žalovaný byl uznán povinným zdržeti se dalšího označování svého podniku názvem »dřívější závod E. Š.«, jakož i označení »Atelier pro sklomalbu, převzat od firmy E. Š.«, tyto dodatky ze své inserce odstraniti a zaplatiti žalobci náhradu škody 10.000 Kč a uveřejniti pravoplatný rozsudek v časopisech N. a D. na vlastní útraty. Oba nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Poněvadž je zjištěno, že žalovaný v roce 1920 skutečně převzal od Evžena Š-a jako celek jeho obchodní podnik pro malbu na skle, byl oprávněn ve svých insercích na tuto pravdivou skutečnost poukázati, jakž učinil v časopise D. slovy »Atelier pro sklomalbu převzat od firmy E. Š.« anebo v časopise N. v závorce uvedenými slovy »dřívější závod E. Š.«. Žalovaný, zaplativ za závod Evžena Š-a 70.000 Kč, smí přece říci, že závod ten převzal, zrovna tak jako žalobce označil se ve svém inserátě v témže listě D. jako bývalý dílovedoucí firmy E. Š. Žalovaný musí ovšem užívati správného znění své firmy, nad čímž bdí firemní soud, ale tím není řečeno, že nesmí poukázati k tomu, od koho závod převzal pokud se týče či závod dříve byl. Výmazem z obchodního rejstříku zaniká firma, ale nemusí zaniknout závod sám, který může býti přenesen na jiné osoby, jakž se děje denně u živností do obchodního rejstříku nezapsaných. Žalovaný svým v žalobě uvedeným inserováním nemohl nikoho oklamat, protože jeho údaje byly pravdivé a žalobce skutečně závod od Evžena Š-a koupil a převzal. Ne-

třeba se proto zabývatí odvolatelovými výklady o převzetí firmy existující a firmy neexistující. Žalovaný ve sporu ani netvrdil, že převzal od Evžena Š-a firmu, nýbrž závod, a napadený rozsudek uvádí správně, že čtenář inserátů ihned seznal, že firma E. Š. již neexistuje, že zanikla, a že závod, který kdysi existoval, převzal žalovaný, kterýžto rozdíl odvolatel nepostřehl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Po právní stránce posoudil odvolací soud věc správně. Důvody napadeného rozsudku jsou tak přesné, vyčerpávající a výstižné, že by postačil poukaz k nim. Vzhledem k vývodům dovolání jest však dodati ještě toto: Jest sice pravda, že žalobou zdržovací lze potlačovati i jednání, jež se jednajícím zdá býti bezvadné, nezávažné, tedy, i když tu není subjektivního zavinění, a že stačí objektivní způsobilost poškoditi, oklamati, zjednati přednost při soutěži, způsobilost přivoditi záměnu atd. Ale právě po stránce objektivní nelze žalovanému nic vytýkati, ano bylo zjištěno, že pozastavené údaje jsou pravdivé, tedy nejsou způsobilé oklamati a tím zjednati podniku žalovaného přednost na úkor jiných soutěžitelů. Skutečnost, že žalovaný sledoval svou insercí účel, by bývalý závod firmy E. Š. se svým podnikem přivedl v jakousi spojitost, není o sobě s hlediska zákona o nekalé soutěži závadná, bylo-li zjištěno, že žalovaný skutečně převzal od Evžena Š-a jeho obchodní podnik pro malbu na skle jako celek. Nevadí, že nepřevzal i firmu. Vždyť tu si žalovaný neosoboval, nýbrž, používaje s v é firmy, poukázal jen na d ř í - v ě j š í závod Š-ův, k čemuž měl ostatně podle zjištění nižších soudů od Š-a svolení. Kdyby mělo ke skutkové podstatě nekalé soutěže podle § 2 zákona čis. 111/1927 sb. z. a n. stačiti to, co vytýká žalobce žalovanému, bylo by nekalou soutěží i každé použití staré firmy nabyvší během let dobrého zvuku, i když by byly splněny všechny podmínky čl. 22 obch. zák. a bylo by nekalou soutěží i to, že se žalobce označil ve svém insertu v témž listě jako bývalý dílovedoucí firmy E. Š., neboť i tu je zřejmá snaha žalobcova uplatniti jistou souvislost svého závodu s podnikem Š-ovým, v němž se žalobce uplatnil jako dílovedoucí.

Čís. 13455.

Kratší lhůty § 575, první odstavec, c. ř. s. platí i pro dovolací odpověď.

(Rozh. ze dne 13. dubna 1934, Rv II 262/34.)

Výpověď pachtovního poměru ponechal procesní soud své stolice v účinnosti. Odvolací soud výpověď zrušil.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolání žalobců, zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by o odvolání dále jednal a znovu rozhodl. Dovolací odpověď žalovaného odmítl a uvedl v tomto směru v